

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. (†63).

Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Ω ς του Κυ ρι ου μα θη της $\frac{4}{2}$ α νε δε ξω δι

και ε το Ευ α γγε λι ον ^ε ως μαρ τυς ε χεις το α πα
 ρα α τρε πτον ^Δ την παρ ρη σι αν ως α δελ φο ο
 θε ος ^Δ το πρε σβευ ειν ως Ι ε ρα α αρ χης ^ε πρε
 σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δ σω θη ναι τας ψυ χας η μων ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
 στον μυ στη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σαρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω
 ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ψάλλονται ἀπὸ τὴν Παρακλητικὴν
 τὰ καθίσματα τῆς α', β' καὶ γ' στιχολογίας
 τῆς τυχούσης ἡμέρας εἰς τὸν ἥχον τῆς τυχούσης ἐβδομάδος.

2026 ἥχος γ', τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

ᾠχος Γα ϕ

Σ ταυ ρος ε πα γη ε πι γης και η ψα το των
8 ρα νων 8χ ως τ8 ξυ λ8 φθα σα ντος το υ ψος
αλ λα σ8 τ8 εν αυ τω πλη ρ8 εν τος τα συμ πα α ντα
Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι

Στίχ. Ὑψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ε ν κυ πα ρισ σω και πε ευ κη και κε δρω υ
ψω θης ο α μνο ος τ8 Θε 8 ι να σω σης τ8ς εν πι στει
προ σκυ ν8 ντας την ε κ8 σι ον σ8 σταυρω ω σιν Χρι
στε ο Θε ος δο ο ξα σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Χαράν ἢ σύμπασα, κτίσις ὁρῶσά σε, χαίρει Μακρόθυμε, Σταυρῷ
ὑψούμενον, ἢ πανακήρατος Ἀγνή, ἐβόα καὶ πανάμωμος· λύτρωσιν
γὰρ εὔρατο, διὰ σοῦ τέκνον φίλτατον, ξύλῳ γὰρ ἰάτρευσας, τὴν
τοῦ ξύλου κατάκρισιν· ἐγὼ δὲ νῦν τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι, μὴ
φέρουσα ὁρᾷν σε θανατούμενον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα ὅμοια.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἐκούσιον τὸ τῆς
σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι.
Πῶς ὁ ἀθεώρητος, τῇ σαρκὶ ἐμαστίζετο, θέλων ἐκλυτρώσασθαι,
τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον; διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι· Δόξα
Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέσον τῆς κτίσεως, ταῦτα ὑπέμεινας, ὅτε ἠυδόκησας Σωτήρ, τὸ σῶμά σου προσηλῶσαι, τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, ταῦτα καὶ ληστής ὁρῶν, Θεὸν σε ὡμολόγησε, βοῶν σοι εὐλαβῶς, Μνήσθητί μου, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.**

Ἡ ἀπειρόζυγος, καὶ θεία δάμαλις, κατανοήσασα, μόσχον τὸν ἴδιον, ἐθελουσίως ἐν Σταυρῷ, τὸ πάθος ὑπομένοντα, Οἴμοι τέκνον! ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον; πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, κατεδέξω τὸν θάνατον; ὕμνῳ σου τὸ μακρόθυμον Λόγε, δοξάζω τὸ ἀμέτρητον ἔλεος.

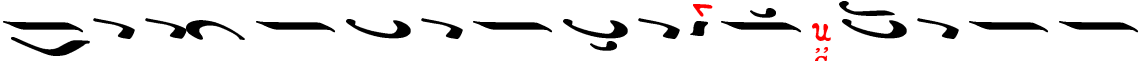
Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἦχος Γα ϝ

Ο ρα πι σθεις υ περ γε ε νης αν θρω πων και
μη ορ γι σθεις ε λευ θε ρωσον εκ φθο ρα ας την ζω
ην η ημων Κυ ρι ε και σω ωσον η μας

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Τ ο ευ ψυχον της καρ τε ρι ας υ μων ε νι
κη σε τα μη χα νη μα τα τς αρ χε κα κς εχ θς
Α θλο φο ο ροι πα νευ φη η μοι δι α τς το της αι ω
νι ς κα τη ξι ω θη τε μα κα ρι ο τη η τος αλ
λα πρε σβευ σα τε τω ω Κυ ρι ι ι ω τς φι λο

 χρι στὸ λα ὀ σω σαι το ποι μνι ι ον ^u Μαρ τυ ρες υ

 παρ χοντες της α λη θει ας ^u

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τὰ ἐπουράνια, ἰδόντα ἔφριξαν, καὶ τὰ ἐπίγεια, φόβῳ ἐτρόμαξαν, ὅτε ὑψώθης ἐν Σταυρῷ, ἐκὼν ὁ ἀναμάρτητος· ἥλιος ἐσκότασε, καὶ σελήνη ἡμαύρωται· τότε καὶ ἡ Μήτηρ σου, θρηνωδοῦσα ἐφθέγγετο· Υἱέ μου, τί τὸ ὄραμα τοῦτο; πῶς ὑπὲρ πάντων μόνος πέπονθας;

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·
τῆς Ὀκτωήχου,

2026 ἡχος γ', τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Καύχημα πιστῶν Σταυρός ἐστὶν καὶ κλέος. Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἡλίος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὥσει τείχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύματα θαλάσσης τῇ ῥάβδῳ ἔπηξας, καὶ διήγαγες λαόν, προμηνύων τὸν Σταυρόν σου, δι' οὗ ἔτεμες ὕδωρ τῆς πλάνης, καὶ πρὸς γῆν Οἰκτίρμον, θεογνωσίας ἔσωσας, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὴν δύναμιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀβυσσον ὁ ποιήσας προστάξει, ὕδατα ὑπερῶα Δυνατὲ ὁ στεγάζων, ἐφ' ὕδάτων, ὁ τὴν γαῖαν κρεμάσας, κρεμᾶσαι ἐπὶ ξύλου, καὶ σαλεύεις πᾶσαν τὴν κτίσιν νεύματι, πάντων δὲ τὰς καρδίας, στηρίζεις ἐν φόβῳ σου.

Μαρτυρικά.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν θεῖοι Μάρτυρες, χρηματίζετε Θεοῦ, καὶ οἰκήτορες τῆς ἁγίας, Σιών καὶ κληρονόμοι, ἐν ᾗ καὶ στεφανηφοροῦντες, περιφανῶς κραυγάζετε· Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χεῖρας ἐκτμηθέντες καὶ πόδας Μάρτυρες, καὶ ξεόμενοι δεινῶς, καὶ πυρὶ προσομιλοῦντες, οὐκ ἡρνήσασθε ὅλως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὄντα τῶν ὅλων, ἀλλὰ θερμῶς ἐκράζετε· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σταυροθεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ περικαλλὴς καὶ παρθένος Δέσποινα, ὃν ἐκύησεν Ὑῖόν, θεωρήσασα ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα βουλήσει, ὠλόλυξε βοῶσα ἐν ὁδύνῃ· Θεὲ τῶν ὅλων εὐσπλαγχνε, Κύριος ὢν τῆς δόξης, πῶς ταῦτα πάσχεις Δέσποτα;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ νοερὰ νεφέλη τῆς οὐρανίου αἴγλης, ἀκτῖνας ἀνατείλασα, ἡμῖν τῆς μετανοίας, τὸν ζόφον ἀπῆλασε, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἔλαμψε πᾶσι τὸ φῶς, ἡ μόνη Θεοτόκος ἀγνή, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καταφυγὴν ταχεῖαν καὶ ὀχύρωμα, τεῖχος προπύργιον, καὶ ἀσφαλὴ λιμένα, σὲ τὴν Θεομήτορα, πάντες κεκτημένοι, οἱ πελάγει τῶν δυσχερῶν, καὶ θλίψεων σαλεύοντες, κινδύνων λυτρούμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἀρρήτου δόξης, οἰκητήριον, χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ νοητοῦ ἡλίου· χαῖρε τὸ κειμήλιον τὸ τῆς παρθενίας· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα, τοῦ Λόγου τῆς θεότητος· χαῖρε τροφὴ τῆς πάντων ζωῆς.

καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρὼν εἰς στί.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὦδὴ α΄. Ήχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν δόσιν, τὴν ἀγαθὴν Ἰάκωβε, καὶ δῶρον τέλειον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων τοῖς βροτοῖς, χορηγεῖσθαι διδάσκεις σαφῶς· ἧς μετασχεῖν Ἀπόστολε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καθικέτευε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ αἴγλῃ, σὺ φωτισθεὶς Ἰάκωβε, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς νόμους ἐκτιθεῖς, Ἐκκλησίας ρυθμίζεις ἐθνῶν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, Ἱεροφάντορ παμμακάριστε.

Δόξα.

Χορείαν, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σαφῶς ἐκόσμησας, Ἀρχιερεὺς ὡς πρῶτος γεγονώς, αὐτουργία τοῦ Λόγου χρισθεὶς, ὡς μαθητῆς θεάδελφος, ἱεροκῆρυξ μυστικώτατος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πηγὴν σε, τῶν ἱαμάτων ἔχοντες, ἀπαρυόμεθα, ὡς τὴν πηγὴν τεκοῦσαν τῆς ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ τῶν ψυχῶν τὴν ἴασιν, καὶ τῶν σωμάτων τὴν ἀνάκτησιν.

τῆς Ὁκτωήχου. Ὤδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μίαν σύνθετον, φέρων ὑπόστασιν Λόγε, ὑπέμεινας σταύρωσιν ἀτιμοτάτην, τοῖς τιμῶσί σε τιμῆς οὖσαν πρόξενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπελύθησαν, οἱ γηγενεῖς τῆς κατάρας, κατάρα σοῦ Δέσποτα γεγεννημένου, καὶ Σταυρῷ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντος.

Μαρτυρικά.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρεπίδημοι, πάσης τῆς γῆς γεγονότες, οὐράνιοι, ὥφθητε ὄντως πολῖται, καὶ Χριστοῦ συγκληρονόμοι Πανεύφημοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυρότατον, ὄπλον Σταυρὸν κεκτημένοι, οἱ Ἅγιοι ἄπασαν τὴν δυναστείαν, τοῦ ἀλάστορος ἐχθροῦ ἐτροπώσαντο.

Σταυροθεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συντετήρηται, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, ἡ Θεὸν Ἀγνὴ τέξασα σεσαρκωμένον, τὸν Σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήματι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἀκηλίδωτος ἀμνὰς καὶ παρθένος, τὸν Ἀμνὸν τὸν αἴροντα πᾶσαν νόσον, Θεοτόκε κυήσασα, σῶζε τὴν ποιμνὴν σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τὸν οὐράνιον καρποφορήσασα βότρυν, καὶ κρατῆρα πλήσασα τῆς μετανοίας, ἁμαρτωλοῖς τὴν συγχώρησιν, ἐγεώργησας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐν πελάγει θαλαττεύοντες ἁμαρτίας, καὶ πταισμάτων ἄλμη καταποθέντες, τῷ γλυκασμῷ σῆς πρεσβείας, συγκαταφεύγομεν.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ'.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφραίνεται ἡ φυλή, ἡ τοῦ Ἰούδα ἐπὶ σοὶ σήμερον, ταῖς τοῦ Χριστοῦ βλέπουσα, σὲ μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτοντα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀστέρα θεολαμπῇ, σὲ Ἐκκλησίᾳ τῶν ἐθνῶν ἔχουσα, τὸν εὐκλεῆ κήρυκα, θείαις δαδουχίαις λαμπρύνεται.

Δόξα.

Τὸν νόμον τὸν τῆς ζωῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τέθεικας, ζωοποιῶ Πνεύματι, σὺ νομοθετῶν καὶ φθεγγόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅν ἔτεκες ἐν σαρκί, Παρθενομῆτορ ἐκ Πατρὸς λάμπαντα, τοῦτον Ἁγνὴ Ἰάκωβος, ὡς Θεὸν τῶν ὅλων ἐκήρυττε.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου $\frac{1}{2}$

Ε
υ φ ρ α ι ν ε τ α ι ε π ι σ ο ι η Ε κ κ λ η σ ι α σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε

κ ρ α ζ ο υ σ α $\frac{1}{2}$ σ υ μ ο υ ι σ χ υ ς Κ υ ρ ι ε $\frac{1}{2}$ κ α ι κ α τ α φ υ γ η κ α ι

σ τ ε ρ ε ω μ α α α α $\frac{1}{2}$

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, καὶ αὐτόπτα καὶ Μάρτυς, Ἰάκωβε σοφέ, Ἀδελφóθεε μάκαρ, τοὺς πίστει ἐορτάζοντας, τὸ σεπτόν σου μνημόσυνον, ἐλευθέρωσον, τῶν συνεχόντων πταισμάτων, ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς οὐρανοὺς ἐμβατεύων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συγγενῆς κατὰ σάρκα τοῦ Ἰησοῦ, χρηματίσας πρὸς τούτου χάριν πολλήν, Ἀπόστολε εἴληφας, καὶ τοῖς πᾶσι μετέδωκας, φωτισμοῦ καὶ γνώσεως, πανσόφου Ἰάκωβε, καὶ εἰδώλων πλάνην, ριζόθεν ἀνέσπασας· ὅθεν οἱ τοῦ σκότους, προῖστάμενοι πλάνοι, ἀδίκως σε

κτείνουσι, τὸν Σωτῆρα κηρύττοντα· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ
Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανύμνητε,
ἀνομίας με ὄντα, αἰσχροὺς καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν
γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι,
λαμπρὸν οἰκητήριον, ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε·
δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ
φωτὸς ἀνεσπέρου, πρεσβείαις σου Ἄχραντε.

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Πα Β8

Ⲭ υ σω ω σοι ⲡ με τα φω νης αι νε σε ε ως Κυ
ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων λυ
υ θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ της πλευ
ρας σου ρε ευσαντι αι μα τι ι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚONTAKION, OIKOS, SYNAGEARION

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ'
ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν
Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον,
τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· * ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν
Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γόνον σε τοῦ Ἰωσήφ, καὶ Ἱεροσολύμων τὸν πρῶτον Ἱεράρχην,
Ἰάκωβε θεόπτα, καὶ τοῦ Κυρίου ἀδελφόν, ὕμνοις ἐγκωμίων
ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ πίστει ἀνακράζομεν· Δώρησαι ἡμῖν
δώρημα τέλειον ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ ἀπέλασον τὴν
θλίψιν τὴν ἐπερχομένην, καὶ ἐνεστῶσαν ἐκ πλήθους πταισμάτων·
ἐπῆραν γὰρ οἱ ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν τὴν πτέρναν, καὶ ἐκύκλωσαν

ἡμᾶς Ἰσμαηλῖται· ὧν θραῦσον ταχὺ τὰ τόξα ἱεροφάντορ, * ἵνα σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. (†63)

Στίχ. Κληθεὶς ἀδελφὸς τοῦ κατακρίτου ξύλῳ,
Θνήσκεις δι' αὐτόν, παμμάκαρ, κρουσθεὶς ξύλῳ.

Ἐσθλὸν Ἀδελφόθεον τριτάτῃ ξύλῳ εἰκάδι πλήξαν.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, πρῶτος Ἐπίσκοπος ἐν Ἱεροσολύμοις ἐγένετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου χειροτονηθεὶς, καὶ πρῶτος τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ἔγραψε καὶ ἐξέθετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ταύτην διδάχθεις· ἦν τινα Λειτουργίαν ὕστερον συντομωτέραν ἐποίησεν ὁ μέγας Βασίλειος καὶ μετ' αὐτόν ὁ θεῖος Χρυσόστομος, διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαν. Ποιμαίνων δὲ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίαν καὶ πολλοὺς διδάσκων ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων καὶ ἐπιστρέφων αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Κύριον, εἰς ὀργὴν ἐκίνησε τοὺς Ἰουδαίους. Κρατήσαντες οὖν αὐτόν, ἔρριψαν ἀπὸ τοῦ ἅκρου τοῦ Ἱεροῦ, καὶ ἀπέκτειναν.

Περὶ δὲ τοῦ λέγεσθαι Ἀδελφόθεος, φέρεται τοιοῦτος λόγος ἐκ παραδόσεως. Τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, μερίζοντος τὴν γῆν αὐτοῦ τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς παισὶ καὶ βουλομένου μερίδα ποιήσασθαι καὶ τῷ ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Ὑῖῳ καὶ Θεῷ, οἱ μὲν ἄλλοι οὐ κατεδέξαντο· ὁ δὲ Ἰάκωβος, λαβὼν αὐτόν εἰς τὴν μερίδα συγκληρονόμον, ἐκλήθη οὐ μόνον Ἀδελφόθεος, ἀλλὰ καὶ Δίκαιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†878)

Στίχ. Εὗρες μεταστὰς τὴν παλαιὰν ἀξίαν,
Ἰγνάτιε Πρόεδρε Ῥώμης τῆς Νέας.

Ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰγνάτιος, υἱὸς μὲν γέγονε Μιχαὴλ βασιλέως τοῦ Ῥαγκαβὲ καὶ Προκοπίας τῆς βασιλίσσης, ἀδελφὸς δὲ Θεοφίλου καὶ ἔγγονος Νικηφόρου τοῦ βασιλέως. Εὐνοῦχος δὲ γενόμενος, εἴτα καὶ Μοναχὸς ἀποκαρεῖς καὶ Ἠγούμενος τῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου Μονῆς, τοῦ τότε μὲν ἐπικαλουμένου Ἀνατέλλοντος, νῦν δὲ Σατύρου, προεχειρίσθη ἔπειτα Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐκράτησεν ἔτη ἑνδεκα καὶ μῆνας πέντε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξεβλήθη ὑπὸ Μιχαὴλ βασιλέως, ἀντ' αὐτοῦ Πατριάρχην προβαλομένου Φώτιον τὸν πρωτοσπαθάριον καὶ πρωτασηκρίτην, γενόμενον πρότερον Μοναχόν. Εἴτα ἐξεβλήθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ Βασιλείου βασιλέως, καὶ ἀποκατέστη πάλιν Ἰγνάτιος· καὶ ἐκράτησεν ἔτη δέκα· καὶ πάλιν ἐξεβλήθη· καὶ ἐγένετο Στέφανος ὁ ἐν Ἀγίοις. Ὁ δὲ ἅγιος Ἰγνάτιος, ἀπελθὼν ἐν τῇ Σατύρου Μονῇ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχ. Ἐρημον ἡγάπησας οἰκεῖν, παμμάκαρ,
Θεῷ ὁμιλεῖν καταμόνας τῷ μόνῳ.

Τρεῖς τινες ἡγιασμένοι γέροντες, Σέργιος καὶ Ὑγῖνος καὶ Θεόφιλος, ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἀσκληπιοῦ, τοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, ὁμονόησαντες ἐπ' ἀγαθῷ ποτε λογισμῷ, σκοπὸν ἔσχον ἄχρι τέλους τὴν περιγίειον ταύτην διελθεῖν· καὶ τῆς πορείας ἀρξάμενοι, ἀλλεπάλληλα

εὐρισκον δεινά, πῇ μὲν ἐξ ἀνθρώπων, πῇ δὲ ἐκ θηρίων· θλιβόμενοι, κακουχούμενοι καὶ αὐτῆς ἔστιν ὅτε τῆς ἐκ τῶν ἀγρίων βοτανῶν τροφῆς ὑστερούμενοι.

Τέως ὁδὸν ἡμερῶν οὐκ ὀλίγων διαβιβάσαντες, κατέλαβον τόπον τινά, πορείαν ἀνθρώπου μνηύοντα· δι' ἧς καὶ ὠδηγήθησαν εἰς σπήλαιον ἀπελθεῖν, φαινόμενον ἐγκάτοικον ἔχειν ἄνθρωπον, διὰ τὸ κεκοσμημένον εὐρεθῆναι· ὧς εἰσελθόντες, προσεκαρτέρουν ἰδεῖν τὸν τούτου οἰκήτορα. Μετὰ μικρὸν δέ, εὐωδίας τινὸς αἰσθόμενοι, εἶδον ὁμοίωμα ἀνδρὸς ἐστολισμένον ταῖς οἰκείαις θριξίν. Οὗτος δὲ ἦν ὁ ὅσιος τοῦ Θεοῦ Μακάριος ὁ Ῥωμαῖος.

Ἐρχόμενος δὲ οὗτος ἐπὶ τὸ σπήλαιον, ἥσθετο μακρόθεν αὐτῶν· καὶ ῥίψας ἑαυτὸν ὁ γέρων χαμαί, προσηύξατο· καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, λέγει· Εἰ ἀπὸ Θεοῦ ἐστε, ἐμφανίσθητέ μοι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίμονος, ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ταπεινοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἀπεκρίναντο· Εὐλόγησον ἡμᾶς, δοῦλε τοῦ Θεοῦ· χριστιανοί ἐσμεν καὶ τῷ διαβόλῳ ἀπεταξάμεθα. Τότε ὁ γέρων ἀναστάς, ἔρχεται πρὸς αὐτούς· καὶ διαχωρίσας τὰς τρίχας ἀπὸ τῆς ὀψεως αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς.

Ἦσαν δὲ αἱ τρίχες αὐτοῦ λευκαὶ ὥσεὶ χιών, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ὡς δέρμα χελώνης· ἐκ δὲ τοῦ πολλοῦ γήρωος, κεχαλασμένοι ἦσαν αἱ ὀφρύες αὐτοῦ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· καὶ οἱ ὄνυχες τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ πλεῖον εἶχον τῆς σπιθαμῆς· αἱ δὲ τρίχες τοῦ πώγωνος αὐτοῦ, μέχρι τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἦρξατο οὖν ἐρωτᾶν αὐτοὺς καὶ λέγειν· Πόθεν ἐστέ, τεκνία μου; καὶ διὰ τί ἐληλύθατε ἐνταῦθα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ πάντα τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Ἀπεκρίθη δὲ ἐκεῖνος· Τεκνία μου, οὐκ ἔστιν ἐν γεννητοῖς τις δυνάμενος κατανοῆσαι τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ἐγὼ γὰρ ὁ ἀνάξιος ἐσπούδασα τοῦτο ποιῆσαι, καὶ διὰ νυκτὸς ἐφάνη μοί τις, λέγων· Μὴ θελήσης πειράσαι τὸν πλάσαντά σε. Οὐ δύνασαι γὰρ πλέον διελθεῖν τοῦ τόπου τούτου. Ταῦτα ἀκούσαντες ἐκεῖνοι, ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

Καὶ ἦν λοιπὸν πρὸς ἐσπέραν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τεκνία μου, ὑποχωρήσατε μικρόν· ἔχω γὰρ δύο παιδιά ἐνταῦθα, πρὸς ἐσπέραν ἐρχόμενα· μήπως ξενισθέντα ἐν ὑμῖν, ἀδικήσωσιν ὑμᾶς. Καὶ ἰδοὺ δύο λέοντες, ἐλθόντες ἐκ τῆς ἐρήμου δρομαῖοι, ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὠρούμενοι· ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ φόβου ἔπεσον χαμαί. Ὁ δὲ γέρων, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας τοῖς θηρίοις, λέγει πρὸς αὐτά· Τεκνία μου, ἐκ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐληλύθασί τινες πρὸς με, ἀλλὰ μηδὲν αὐτοὺς βλάβητε. Καὶ εὐθὺς στραφεὶς πρὸς τοὺς Μοναχοὺς, λέγει· Δεῦτε ποιήσωμεν, ἀδελφοί, ἐσπερινὸν ὕμνον. Καὶ ὡς ἀνέστησαν οὗτοι περιδεεῖς, δραμόντες οἱ λέοντες, περιέλειχον τοὺς πόδας αὐτῶν.

Τῇ δὲ ἐξῆς λέγουσι τῷ Ἀγίῳ· Εἰπέ ἡμῖν, τίμιε Πάτερ, πῶς ἐνταῦθα ἐλήλυθας; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ υἱὸς ἐγενόμην Ἰωάννου τινὸς Ῥωμαίου Συγκλητικοῦ, καὶ ἐμνηστεύσαντό μοι οἱ γονεῖς γυναῖκα, ἐμοῦ μὴ βουλομένου, καὶ ἐγένοντο οἱ γάμοι· καὶ ὅτε ἡμᾶς ἐγκλείειν ἔμελλον εἰς τὸν κοιτῶνα, τοῦ λαοῦ παίζοντος καὶ ὀχλοῦντος οὐ μικρῶς, ἐξῆλθον μόνος ἐγὼ σιωπηλῶς καὶ ἐκρύβην ἐν οἰκῇματι γυναικὸς χήρας ἐφ' ἡμέρας ἑπτὰ, θρηγούντων ἐκείνων καὶ ζητούντων με. Μετὰ δὲ ταῦτα, μέσης νυκτὸς ἀναστάς, ἦλθον παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ εὐρών τινα γηραιόν, εἶπον πρὸς αὐτόν· Ποῦ πορεύῃ, Πάτερ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπέ μοι· Ὅπου αὐτὸς ἔχεις τὸν νοῦν σου, ἐκεῖ πορεύομαι. Καὶ ἠκολούθησα αὐτῷ· καὶ διὰ τριῶν ἐτῶν ἦλθον ἐνθάδε σὺν αὐτῷ.

Πρό τινων οὖν ἡμερῶν τῆς πρὸς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου, κοιμωμένων ἡμῶν, ἅμα τῷ διυπνισθῆναί με, ἀπῆλθεν ἐξ ὀφθαλμῶν μου καὶ ἡρξάμην κλαίειν καὶ λυπεῖσθαι. Ὁ δὲ εὐθέως ἐφάνη μοι, λέγων· Ἐγώ εἰμι Ῥαφαήλ ὁ Ἀρχάγγελος· μὴ οὖν δειλιάσης, ἀλλὰ δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἥδη γὰρ διήλθες τὰ σκοτεινὰ καὶ ἐλήλυθας εἰς τὸ φῶς· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἤρθη ἐξ ὀφθαλμῶν μου. Ἐγὼ δὲ εὐθέως ἡρξάμην ὁδεύειν καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας ἦλθον ἐνθάδε καὶ εὔρον ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ λέαιναν νεκρὰν καὶ τὰ δύο λεοντάρια ἐπ' αὐτῇ κλαίοντα καὶ κοπτόμενα, μὴ εὐρίσκοντα θηλάσαι· καὶ λαβὼν, ἔθρεψα αὐτὰ ἐκ τῶν ἀκροδρύων, ὥς γνήσιά μου τέκνα· τὴν δὲ λέαιναν ὀρύξας, κατέχωσα ὑπὸ τὴν γῆν.

Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαί με χρόνους δύο, ἐξελθὼν ὥραν ἐβδόμην, ἐκάθησα μετὰ τῶν σκυμνίων τούτων καὶ ἰδοὺ σουδάριον ἐν τῇ γῇ εἶδον κείμενον, φιλωτάτον πάνυ καὶ ἀέριον καὶ ἐξέστην ἐν τῇ διανοίᾳ μου καὶ εἶπον· Πόθεν ἐστὶ τοῦτο; Τῇ δὲ ἐξῆς εὐρίσκω πάλιν πέδιλα σηρικά, καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις ἐκπλαγεῖς καὶ περιβλεψάμενος, εἶδον γυναικὶα καθεζομένην ἐπάνω πέτρας, καὶ ἱματισμῷ χρυσέῳ καὶ πολυτελεῖ κεκοσμημένην καὶ εὐειδῇ οὖσαν, καὶ λέγω αὐτῇ· Πόθεν παραγέγονας; καὶ τί ἐστὶ τὸ διαβολικὸν τοῦτο σχῆμα; Ἡ δὲ ἔκλαιε πικρῶς, λέγουσα. Ἐγὼ ἡ ταλαίπωρος θυγάτηρ εἰμι Ῥωμαίου τινὸς Συγκλητικοῦ καὶ ἠνάγκασάν με οἱ γονεῖς μου γάμῳ συζευχθῆναι, ἐμοῦ μὴ βουλομένης· καὶ ἐκφυγοῦσα ἀπὸ τοῦ συνδέσμου, τούτων μηδενὸς ἐπιγινώσκοντος τὴν φυγὴν, πλανῶμαι ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις πάρεμι, μὴ γινώσκουσα, ποῦ ἀπέρχομαι. Μὴ οὖν βδελύξῃ με τὴν δούλην σου, ὅτι κἀγὼ οὐκ ἤδην. Εἶπον δὲ πρὸς αὐτήν. Ποῦ βούλει ἀπελθεῖν; ἐπειδὴ κἀγὼ οὐκ ἔω σε ὥδε εἶναι μετ' ἐμοῦ. Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἦλθον κατοικῆσαι. Καὶ λαβὼν αὐτήν, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἤγαγον καὶ δέδωκα αὐτῇ φαγεῖν ἐκ τῶν ἀκροδρύων ὧν ἤσθιον, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς κρουνηδὸν ἔρρεον, κἀμοῦ ἡ ψυχὴ σύντρομος γέγονεν.

Ὅπηνίκα δὲ ἡ ἐσπέρα κατέλαβε καὶ τὴν ἐσπερινὴν τελέσας εὐχὴν, ἀνεκλίθην εἰς τὴν γῆν ὀλίγον ἡσυχάσαι, ἥρξατό με ταράσσειν ὁ Σατανᾶς· καὶ ὁ μηδέποτε ἐπιθυμήσας τινὸς ἁμαρτίας σαρκικῆς, ἠράσθην τῆς γυναικὸς καὶ ἡβουλήθην συγγενέσθαι αὐτῇ· καὶ ἰδοὺ ἄφνω ἀφανὴς ἐγένετο ἀπ' ἐμοῦ. Γνοὺς δέ, ὅτι ἥμαρτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἶπον· Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου, Κύριε, ἐλέησόν με· καὶ τελείως εἰς ἐμαυτὸν ἐλθὼν, εὔρον τὴν ἁμαρτίαν μου, ὅτι πολλὴ ἦν σφόδρα· καὶ γὰρ οὐδὲ τὰ λεοντάρια ταῦτα, ἥρχοντο πρὸς με ἐπὶ ἡμέρας δέκα, καθὼς πρῶην ἐποίουν.

Ἐσχόπησα οὖν μετανάστης γενέσθαι, μήπως πάλιν πλανηθῶ καὶ ἀπορρίφω ἀπὸ προσώπου Κυρίου· καὶ ἀναστάς, ἐξῆλθον τοῦ σπηλαίου τούτου· καὶ περιπατήσαντός μου ὁδὸν ἡμερῶν δύο, ἐπέστη μοι Ἀγγελος Κυρίου λέγων· Ποῦ πορεύῃ, Μακάριε; καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου ἀποδιδράσκω. Καὶ εἶπέ μοι ὁ Ἀγγελος· Ἐνα πειρασμὸν βαστάσαι οὐκ ἡδυνήθης; Ἀποστράφηθι εἰς τὸ κελλίον σου. Καὶ εἶπον αὐτῷ· Τίς εἰ Κύριε; Καὶ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ῥαφαήλ, ὁ ὁδηγήσας σε ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐφανῆς ἐγένετο ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐγὼ δὲ ὑποστρέψας ἐν τῷ κελλίῳ τούτῳ ἔκλινα γόνυ πρὸς Κύριον, τεσσαράκοντα νυχθήμερα νῆστις τελέσας· καὶ ἀναστάς, εἶδον τὸ σπήλαιον τοῦτο, ἔχον φῶτα εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας, καὶ ἄνδρα ἡμφιεσμένον πορφύραν καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ λίθων πολυτίμων, καὶ ἔψαλλεν ᾠδὴν παράδοξον, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, ὥς ὅχλου πολλοῦ ψάλλοντος· καὶ ὁπηνίκα τὴν ᾠδὴν ἐπλήρωσεν, εὐωδία γέγονε

φοβερά· καὶ εὐθέως ἀφανῆς μοι ἐγένετο ὁ φανείς. Ἀνερχομένου δὲ αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμοί. Κἀγὼ ἐκπλαγείς, ἄφωνος ἐγενόμην, τεκνία μου, ἐπὶ ἡμέρας ἑβδομήκοντα· Ἦμην δὲ τότε τεσσαράκοντα ὀκτὼ χρόνων.

Ἴδου ταῦτα ἠκούσατε, ἀδελφοί. Ἐὰν δύνησθε ὑπομεῖναι, μείνατε πρὸς ἡμᾶς· εἰδ' οὐ, ὁ Κύριος ἡμᾶς ὁδηγήσει. Καὶ ἀπέλυσεν, εἰπών· Σῶζεσθε ἐν εἰρήνῃ, πνευματικὰ τέκνα, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχόμενοι. Καὶ διέσωσαν αὐτοὺς οἱ λέοντες ἡμέρας τρεῖς· οἱ καὶ καταφιλήσαντες τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτῶν, ὑπέστρεψαν πρὸς τὸν γέροντα.

Οἱ δὲ Μοναχοί, ὁδεύσαντες πρὸς τὴν οἰκουμένην ἡμέρας τινὰς καὶ ποταμὸν καταλαβόντες καὶ μικρὸν ἀφυπνώσαντες, ἠρπάγησαν ὑπὸ θείων Ἀγγέλων καὶ ἀπετέθησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ἐξυπνοὶ δὲ γενόμενοι καὶ κατανοήσαντες, ὅποιον καὶ πόσον διάστημα ὡς ἐν ὀνείρῳ διήλθον, ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Καὶ προσευξάμενοι ἐν συντόμῳ καὶ προσκυνήσαντες ἅπαντας τοὺς ἁγίους τόπους, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν μονὴν αὐτῶν, ἐκδιηγούμενοι πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ἔπαθον καὶ εἶδον καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Μακάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἰδρυτοῦ τῆς ἐν Χαρσιανῶ μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Μονὴν ἐγείρας ἱερὰν Νικηφόρος,

Ἐσπευδεν εἶναι καὶ βίον νικηφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πετρωνίου, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τοῦ μεγάλου Παχωμίου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†346)

Στίχ. Πέτρα σκεπασθεὶς Μωϋσῆς Θεὸν βλέπει,

Καὶ Πετρώνιος, εἰς ἄυλον στὰς πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δύο παῖδες εἰς πῦρ κατὰ γῆς στρωθέν, τρέχειν ἀναγκασθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Δυσὶ δρομεῦσι παιδίοις δὸς τὰ στέφη,

Ὀλύμπια δραμοῦσι τοῦ πυρός, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων αὐταδέλφων μαρτύρων Σερβάνδου καὶ Γερμανοῦ, ἀθλησάντων εἰς Γάδειρα (Cádiz) τῆς Ἰσπανίας. (~†305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀμωνος (Amon), 2ου ἐπισκόπου Τούλλου (Tullum Leucorum, Toul) ἐν Γαλλίᾳ. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βέρου (Verus), 3ου ἐπισκόπου Σαλέρνου ἐν Ἰταλίᾳ. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σεβερίνου, 3ου ἐπισκόπου Κολωνίας, καταμαχήσαντος τὸν ἀρειανισμόν. (~†403)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σεβερίνου, ἐπισκόπου Βουρδιγάλων (Bordeaux) ἐν Γαλλίᾳ. (~†420)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κλεθέρου (Clether), ἐνὸς τῶν εἴκοσι τεσσάρων τέκνων τοῦ ἁγίου Βρυχάνου (Brychan), βασιλέως κεντρικῆς Οὐαλίας. (~†520)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεβερίνου Βοηθίου

(**Severinus Boethius**), συγκλητικού καὶ φιλοσόφου, ἀθλήσαντος ἐν Παβία τῆς Ἰταλίας. (†524)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἐπισκόπου Συρακουσῶν ἐν Σικελίᾳ. (~†609)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ, ἐπισκόπου Ῥοτομάγου (**Rotomagus, Rouen**) ἐν Γαλλίᾳ. (†639)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου, ἐπισκόπου Σεβαστείας τῆς Σαμαρείας, εἶτα ἐρημίτου πλησίον τοοῦ Πικταβίου (**Pictavium, Poitiers**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†654)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Σύρας (**Syra**), ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου ἐν Σαλώνῳ, παρὰ τὸν ποταμὸν Μάρνην (**Châlons-sur-Marne**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†660)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Λεωθαδίου (**Leothadius**), ἐπισκόπου Αὐσκόρου (**Augusta Auscorum, Auch**) ἐν Γαλλίᾳ. (†718)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Ὦδας (**Oda**) τῆς ἐλεήμονος, κτιτορίσσης ναῶν ἐν Ἀμάη (**Amay**) τοῦ Βελγίου. (†723)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δομιτίου τοῦ ἐρημίτου, ἀσκήσαντος πλησίον Ἀμβιανόρου (**Ambianorum, Amiens**) ἐν Γαλλίᾳ. (ἢ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἐλφλέδας (**Elfreda**), πρῶτον πριγκιπίσσης, εἶτα ἀναχωρητρίας, ἀσκησάσης ἐν τῷ ἀββαεῖῳ Γλαστονβοῦρου (**Glastonbury**) ἐν Ἀγγλίᾳ. (~†936)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἐθελφλέδας (**Ethelfleda**), ἡγουμένης τῆς μονῆς Ῥόμσεϋ (**Romsey**) ἐν νοτίῳ Ἀγγλίᾳ. (~†970)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς (†1544) τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ὁσίου Ἰακώβου ἐν Βοροβίτσι Νόβγκοροντ τῆς Ῥωσίας. (†1540)

Στίχ. Παῖς Ἰάκωβος ἐν Μποροβίτσι σκῆνος,
Ἐαυτοῦ δείκνυσι ποταμὸν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως καὶ ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἀνυσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχ. Ἐκ γῆς τὰ σὰ λείψανα Μάρτυς φανέντα,
Πᾶσι τὴν οὐράνιον φαίνουσι χάριν.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, θυγάτηρ εὐσεβῶν καὶ σφόδρα πλουσίων γονέων· ὧν τελευτησάντων, ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν τῷ Χριστῷ, διανείμασα τοῖς πάσχουσι καὶ ἐνδεέσι τὴν προσοῦσαν οὐσίαν, καὶ προσευχαῖς καὶ νηστεαῖς σχολάζουσα. Ἡμέραν τινα ἀπερχομένη τῷ ναῷ, συνήντησε στρατιώτῃ τινί, τοῖς εἰδώλοις λατρεύοντι, παρ' οὗ βιασθεῖσα ἀρνηθῆναι τὸν Σωτῆρα Χριστόν, καὶ μὴ πεισθεῖσα, ἀλλ' ὁμολογήσασα τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα, λόγχῃ διαπαρεῖσα τὸ σῶμα, τετέλεκε

τὸν ἁγῶνα.

Τὸ δὲ τίμιον αὐτῆς σῶμα ἔκειτο ὑπὸ γῆν, χρόνοις πολλοῖς τεθαμμένον καὶ ἄγνωστον τελοῦν· τῇ δὲ δ' τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, τοῦ σωτηρίου ἔτους 1980, διανοιγομένης ὁδοῦ δι' ἐκσκαφῶν, νεύσει θεία, ἀνεκαλύφθη ὁ τάφος αὐτῆς, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, ἔνθα τὰ σεπτὰ ὅστ' αὐτῆς, ἅτινα εὐλαβῶς ἀνακομισθέντα κατετέθησαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Μεγαλομάρτυρας Δημητρίου. Τούτου οὖν τὴν μνείαν ἐορτάζοντες, ἄγομεν ἐτήσιον ἐορτήν, δοξάζοντες τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἀγίοις Κύριον, καὶ ὑμνοῦντες τὴν αὐτοῦ Ὁσιομάρτυρα Ἄνυσίαν. Κέκριται δὲ ἵνα ἡ ἐορτὴ αὕτη τελεῖται τῇ κγ' τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Ἐγένετο ἡ εὗρεσις αὕτη, ἀρχιερατεύοντος ἐν τῇ Ἀποστολικῇ τῶν Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίᾳ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Παντελεήμονος τοῦ Β', τοῦπίκλην Χρυσοφάκη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' ὥδῃς.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ. Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Βου Σ

X $\frac{B\delta}{\beta}$ ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των χα
σμα τα εν λακ κω εφ ρα ξε $\frac{6}{\gamma}$ πυ ρος δε δυ να μιν εσ βε
σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι $\frac{\pi}{\eta}$ $\frac{B\delta}{\beta}$ οι ευ σε βει
ας ε ρα σται $\frac{\Pi\alpha}{\gamma}$ $\frac{6}{\gamma}$ Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε παν
τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο $\frac{7}{\gamma}$ $\frac{6}{\gamma}$ ον

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Βου Σ

1 $\frac{\chi}{\beta}$ $\frac{B\delta}{\beta}$ Με γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον $\frac{6}{\gamma}$ και
η γαλ λι α σε το $\frac{\chi}{\beta}$ $\frac{1}{\beta}$ πνευ μα μᾶ $\frac{1}{\beta}$ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ8
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

2 ^{7x}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δ8 λησ αυ τ8⁶ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
κα ρι¹ 8 σι με πα σαι αι γε νε αι⁶
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

3 ^{7x}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος⁶ και α γι ον το ο νο μα αυ τ8⁶ και
το ε λε ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φοβόμενοις αυτον

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
αφθοορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν

⁴ **E**ποιησεκρατος ενβραχιονι αυτου
διεσκορπισενυπερηφανυς διανοι

ακαρδιας αυτων

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
αφθοορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν

⁵ **K**αθειλεδυναστας αποθρονων καιυυ

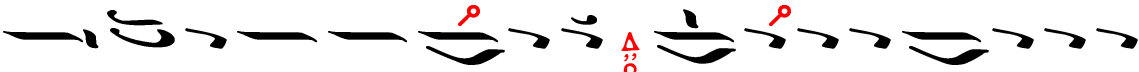
ψωσεταπεινυςπεινωνταςενεπλησεναγα

θωνκαιπλυσενταςεξαπείλεκενυ

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ακριτως των Σεραφειμ την αδια
φθορων Θεον Λογον τεκουουσαν την οντως
Θεοτοκον σεμεγαλυνομεν

Λ ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ α λα

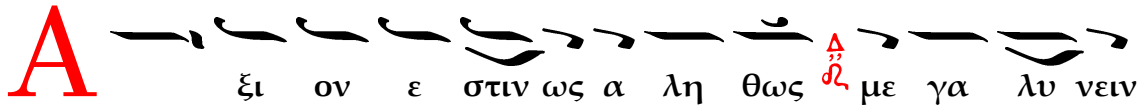
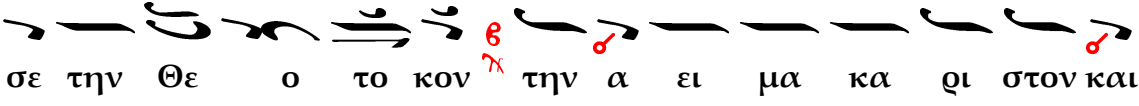
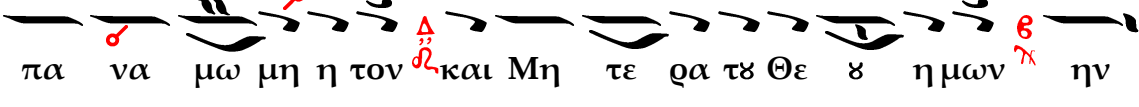
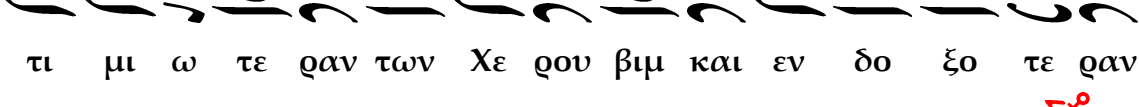
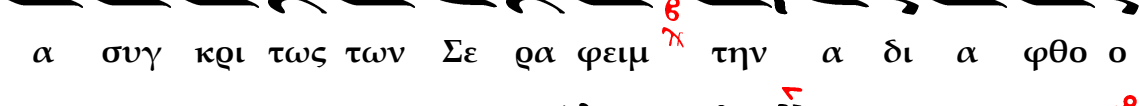
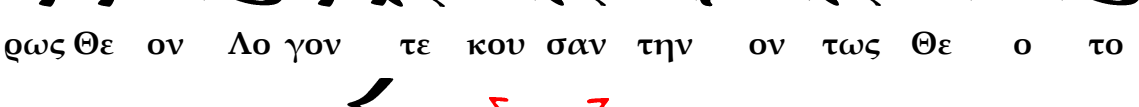
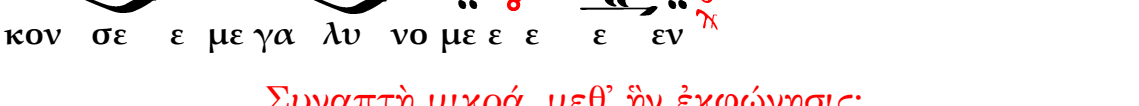

 ξευ του σου Πα ρθε ε νε ⁶_γ α κρο γω νι αι ος ε τμη θη

 Χρι στος ^π₉ συ να α ψας τας δι ε στω σας φυ υ σεις ⁶_γ

 δι ο ε πα γαλ λο με νοι ^Δ₂₂ σε ε Θε ο το κε με γα

 λυ νο μεν ⁶_γ

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος ⁴₂₂ Βου ^Σ

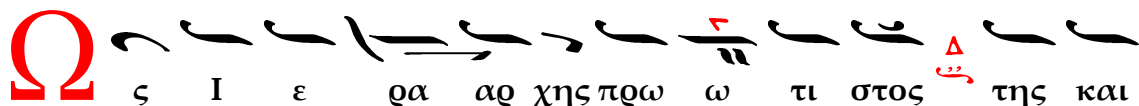

 Α ξι ον ε στιν ως α λη θως ^Δ₂₂ με γα λυ νειν

 σε την Θε ο το κον ⁶_γ την α ει μα κα ρι στον και

 πα να μω μη η τον ^Δ₂₂ και Μη τε ρα τς Θε ο ημων ⁶_γ ην

 τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶_γ την α δι α φθο ο

 ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το

 κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε εν ⁶_γ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος ^Δ₂₂ Δι - θ

 Ω ς Ι ε ρα αρ χης πρω ω τι στος ^Δ₂₂ της και

νης δι ι α θη η κης ⁶ ως με γι στος Α πο ο στο
 λος ^Δ ως σο φος υ υ ποφη η της ⁶ και μαρτυς ων α α
 λη θει ει ας ^Δ πα ρα πα ντα ας πλ η τη η σας ⁶ ε
 ξαι ρε τον α ξι ι ω μα ^Δ α δελ φος τ ς ς Κυ
 ρι ι ς νυν προς αυ το ο ο ο ον ^Δ λι θοις α
 ναι ρ ς με νος με ε τε τε ε θης ⁶ παρ ς η
 μιν Ι α α κω βε ^Δ λυ σιν αι τει ει πται σμα α
 των ⁶

Θεοτοκίον.

Η φο βε ρα α της κρι ι σε ως ^Δ και με
 γα λη η Η με ε ρα ⁶ νυν ε πι θυ ραις ε ε στη
 κεν ^Δ ο ρα προ σε ε χε νη η φε ⁶ ψυ χη μ ς και
 εκ καρ δι ι ας ^Δ προ σπε σον τη η Παρ θε ε νω ⁶
 και μο νη Θε ο μη η το ρι ^Δ δα κρυ σιν ε εκ
 βο ω ω σα πα σης Α γνη η η η η ^Δ τι μω ρι
 ας ρυ σαι με δυ υ σω πω ω σε ⁶ και δε ξι οις προ

βα α τοις με σου νταξον τϛ ς Υι ς ς σου

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω
 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

ἰσθῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα γ'
 προσόμοια Στιχηρά, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν εὐσεβούντων τὰ πλῆθη, νῦν ἱερὰν ἑορτήν, χαρμονικῶς τελοῦντες, ἀλαλάζωμεν πάντες, πιστῶς ἀνευφημοῦντες, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, τὸν Θεάδελφον σήμερον, καὶ μαθητὴν τοῦ Κυρίου, ὅστις ἀεὶ, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῶν εὐσεβούντων τὰ πλήθη ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῆς κατὰ σάρκα Κυρίου, ἐπιδημίας σοφέ, ἀδελφὸς ἀνεδείχθης, μαθητῆς καὶ αὐτόπτης, τῶν θείων μυστηρίων, φυγὰς σὺν αὐτῷ, ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος, σὺν Ἰωσήφ τῇ Μητρί τε τοῦ Ἰησοῦ, μεθ' ὧν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, σὲ ἐξελέξατο, ἱερατεύειν πρῶτον, ἐν Σιών τῇ ἁγίᾳ, Χριστῷ τῷ εὐεργέτῃ, ὡς ὄντα αὐτοῦ, τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως, καὶ ἀδελφὸν συνοδίτην καὶ ὁπαδόν, τῶν ἱχνῶν αὐτοῦ, Ἰάκωβε.

Δόξα.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Δ ^{Πα} ο ξα Πα ⁹ τρι και Υι ω ω ⁹ και Α γι ω Πνε ε
ε ⁹ ευ μα α α α τι ⁹
Ε ^{Πα} ν τη πυ ρι νη αι γλη του θει ου Πνευ μα α το ^Μ
ο ο ο ος φω τι ισ σθεις ^{Πα} ⁹ της ευ σε βει ας ω φθης
θει ο ος ζη λω ω της ⁹ Α δελ φο θε ε ε Ι α α
α α κω ω ω βε ⁹ ο θεν και στο λην σε ε νο μι
κης ι ε ρω ω συ υ υ νης ⁹ ως Α α ρων το πα
λαι τι μι ω τε ραν ε νε ε δυ υ σεν ⁹ ο δι οι

κτον εις α δελ φο τη τα α δε ξα α α α με ε ε ε
 νος ^π₉ αυ τον ι κε τευ ε ^ζ₂₂ Α πο στο λων εν δο ο
 ξε ^ζ₂₂ του σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η
 μων ^π₉

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ν αι ω
 νων α μην ^Δ₂₂

Α μαρ τω λων τας δε η η σεις προσ δε χο με ε
 νη ^Δ₂₂ και θλι βο με νων στε να γμον μη πα ρο ρω σα ^π₉ πρε
 σβευ ε τω εξ α γνω ν λα γο νων σθ ^Δ₂₂ σω θη ναι η
 μας ^Δ₂₂ Πανα γι ι α Παρ θε νε ^π₉

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο

κι α ^π₉

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ₂ προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^π₉ δι

α την με γα λην σου δο ξαν ^π₉

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τορ ^Δ₂ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες ^Δ₂ Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα ^π₉

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ας του κο ο σμ ^π₉

Π ρος δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ₂ ο κα θη με νος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^π₉

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος

^π₉ Κυ ρι ος ^Δ₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην ^π₉

Κ α θ ε κα α στή νη με ρ αν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρ α
ταυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε
ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη
ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα πε ρη λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε δι
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι

ο ος Α α θα α να α α τος ε ε λε ε η
 σο ον η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Ως του Κυ ρι ου μα θη της α νε δε ξω δι
 και ε το Ευ α γγε λι ον ως μαρ τυς ε χεις το α πα
 ρα α τρε πτον την παρ ρη σι αν ως α δελ φο ο
 θε ος το πρε σβευ ειν ως Ι ε ρα α αρ χης πρε
 σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
 Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^βγ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^νδ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^βγ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}β

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^νδ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^βγ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^νδ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ρ

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κατ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι ς

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141 2)

Ταῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αῖς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι

ε

Δ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σδ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σδ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρόπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

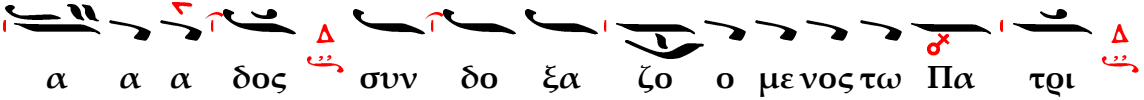
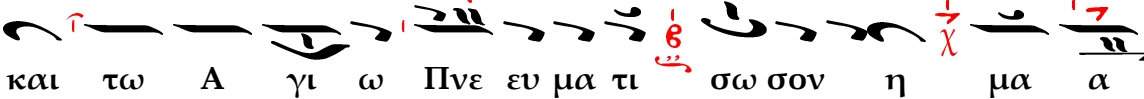
Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σδ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τδ Θε ου α
θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νδ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

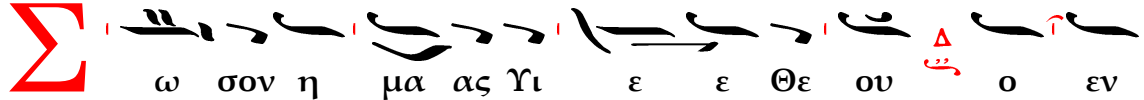
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

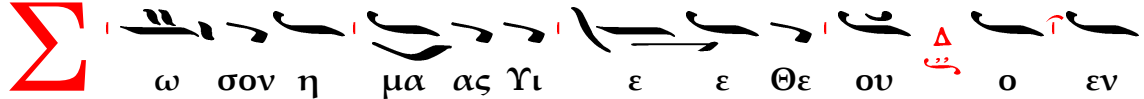
Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

 8 ι α

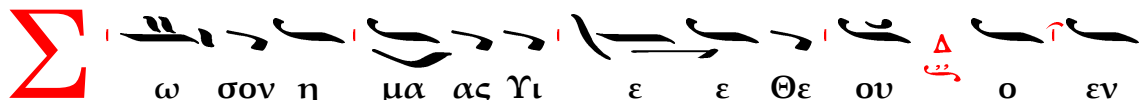
Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
 ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

 8 ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν. (148'3)

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη
 λ8 ι α α α

Ψάλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β' χορός:

ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-Θ

Ω ς του Κυ ρι ου μα θη της α νε δε ξω δι
 και ε το Ευ α γγε λι ον ως μαρ τυς ε χεις το α πα
 ρα α τρε πτον την παρ ρη σι αν ως α δελ φο ο
 θε ος το πρε σβευ ειν ως Ι ε ρα α αρ χης πρε

σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι - θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ
σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι - θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας

(τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ωνων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α
α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος **Δι-θ**

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος ^Δ Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος ^Δ

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας ^Δ

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν ^Δ

A α α α α α α α α α α α α
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Κυριακῆς κ' ἐπιστολῶν (Γαλ. α' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ζ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ' 54-58).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ' Νη ς

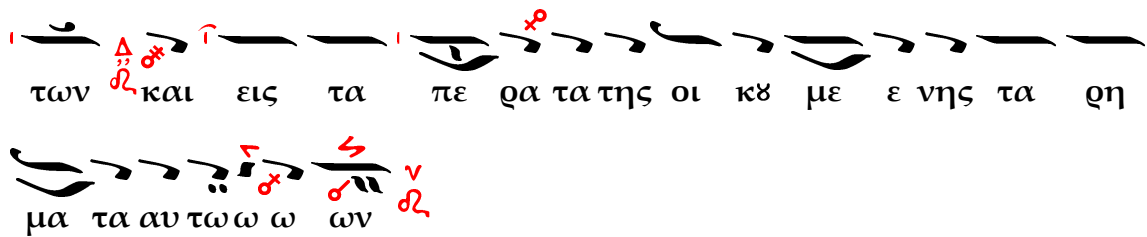
Εἰς πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
μα τα αυ των

Χ Οι ου ρα νοι δι η γων ται δο ξαν Θε ου ποι
η σιν δε χει ρων αυ τ8 α να γγε λει το ο στε ρε
ω μα

Εἰς πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
μα τα αυ των

Χ Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι
α κου ονται αι αι φω ναι αυ των

Εἰς πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

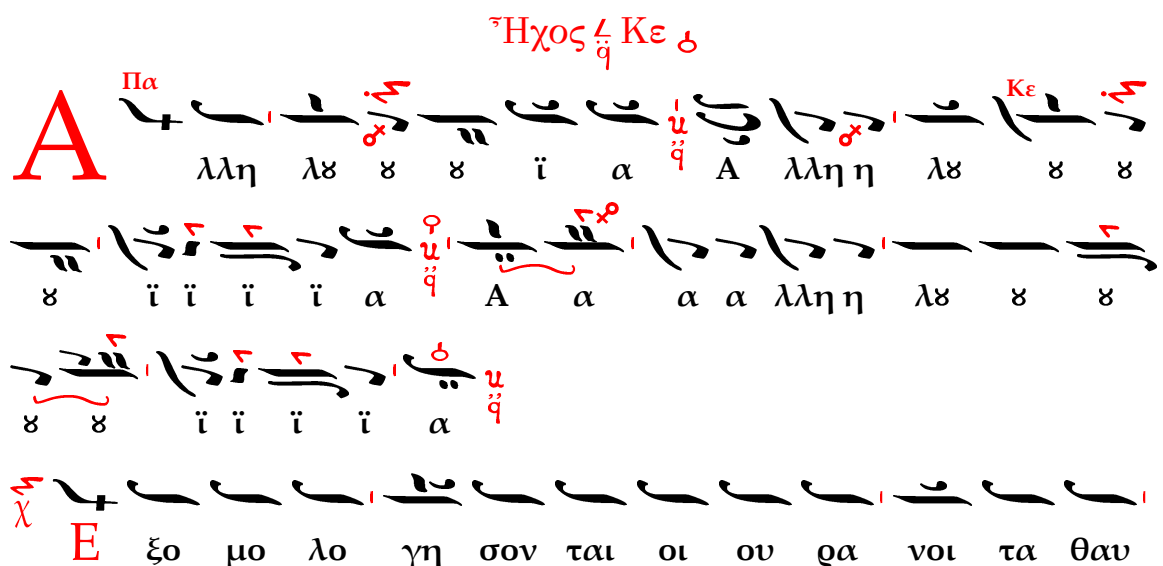
Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Γαλ. α' 11-19)

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πη').

μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι
ι ι ι ων
A ^{Πα} λλη λ 8 8 i α ^{Κε} Α λλη η λ 8 8
8 i i i i α Α α α α λλη η λ 8 8
8 8 i i i i α
Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β 8 λη
α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
παν τας τ 8 8 πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τ 8
A ^{Πα} λλη λ 8 8 i α Α ^{Κε} λλη η λ 8 8
8 i i i i α Α α α α λλη η λ 8 8 8
8 8 8 i i α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Δευτέρας ζ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ' 54-58).

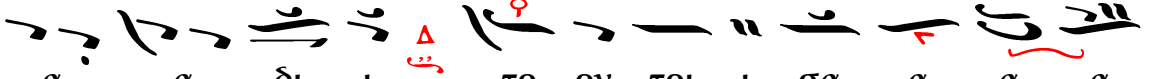
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(ιγ' 54-58).

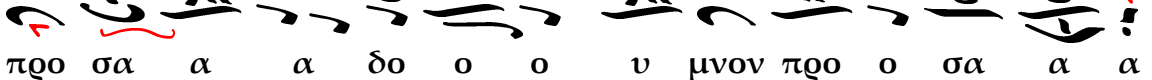
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἐδίδασκεν τοὺς ὄχλους ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριὰμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι

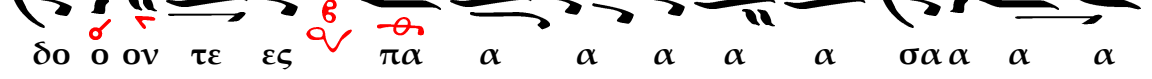

 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

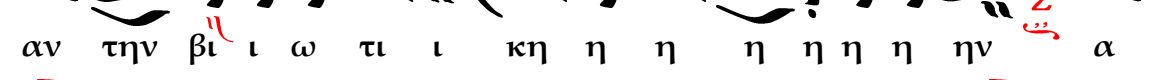

 α α α α α α α α α α Τρι α α

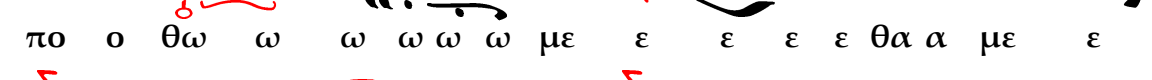

 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

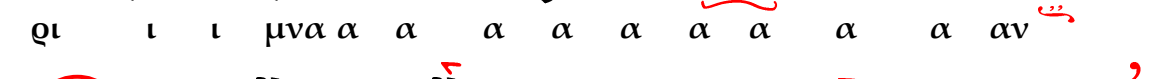

 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον

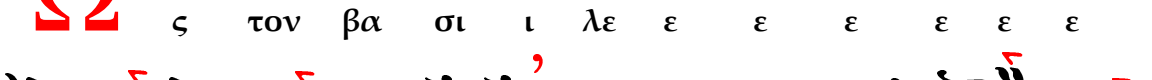

 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

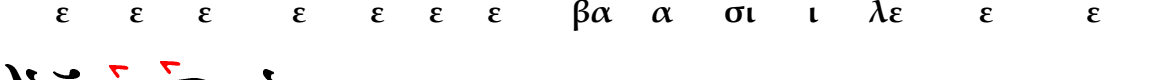

 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

 ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

 Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

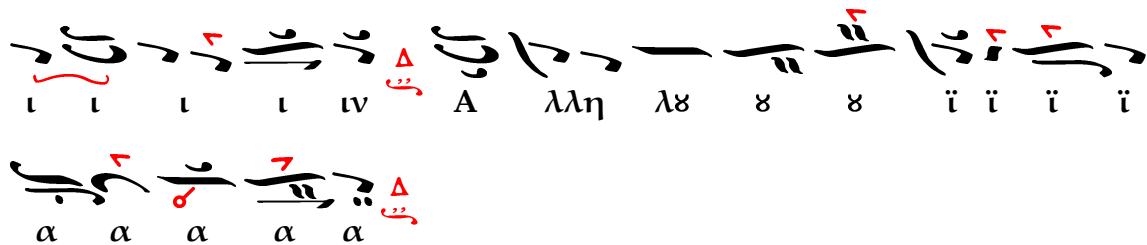

 ε ε ε ε α

 Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

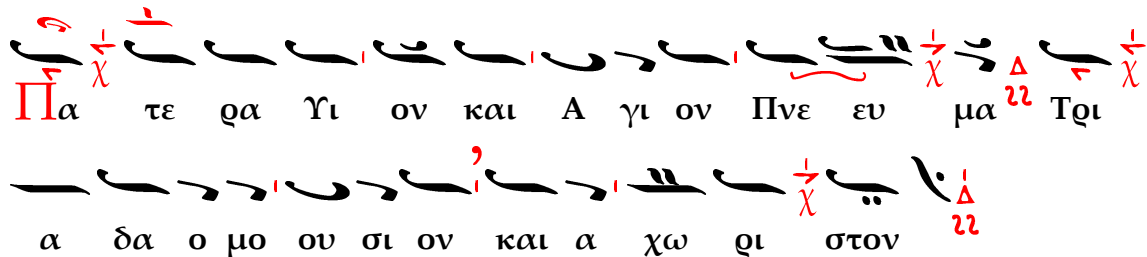

 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

 ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

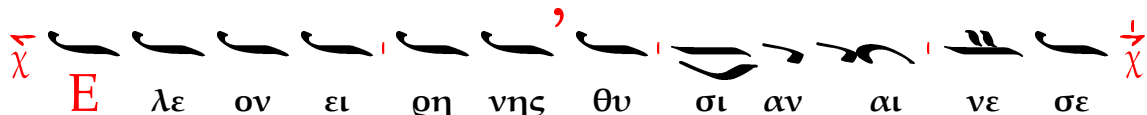
Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰὺ Δι

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ως ^Δ22

Και με τα του Πνευ μα το ος σου ^Δ22

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον ⁶9

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον ^Δ22

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^Δ22 πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ^Δ22 ευ λο γη ^Δ22

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ^Δ22 ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις ^Δ22

Α μη η ην ^Δ22

Α μη η η ην ^Δ22

Σε υ μνου ου μεν ^Δ22 Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν ^Δ22 Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁶9 ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων ^Δ22

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
με ε ε ε εν

Τῇ Πέμπτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ' Νη

Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α α

α α α α α σα α α α α α α α α

α α α α α α α αν τη η η η η η η

η η η πα σα αν την γη η η η η η η ην Ε

ξη η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

ε ξη η ηλ θε ε λε ε ε ε εν ο φθο ο

ο ο ο ο ο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α α α

α α α α α α α ο ο φθο ο ο ογ γο

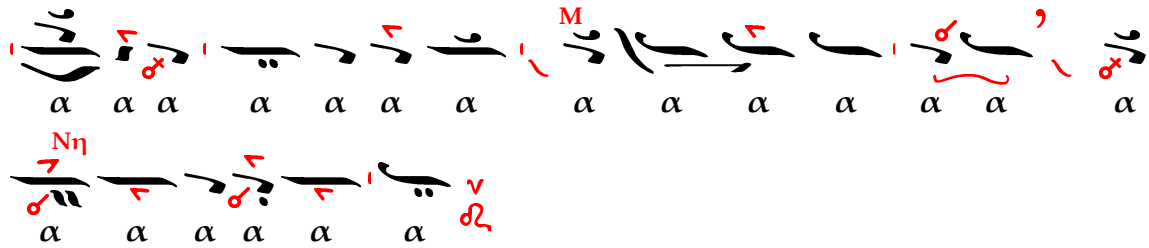
ο ο ο ο ο ος α α α α α α αυ τω ω ωω ω

ω ω ων και εις τα πε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

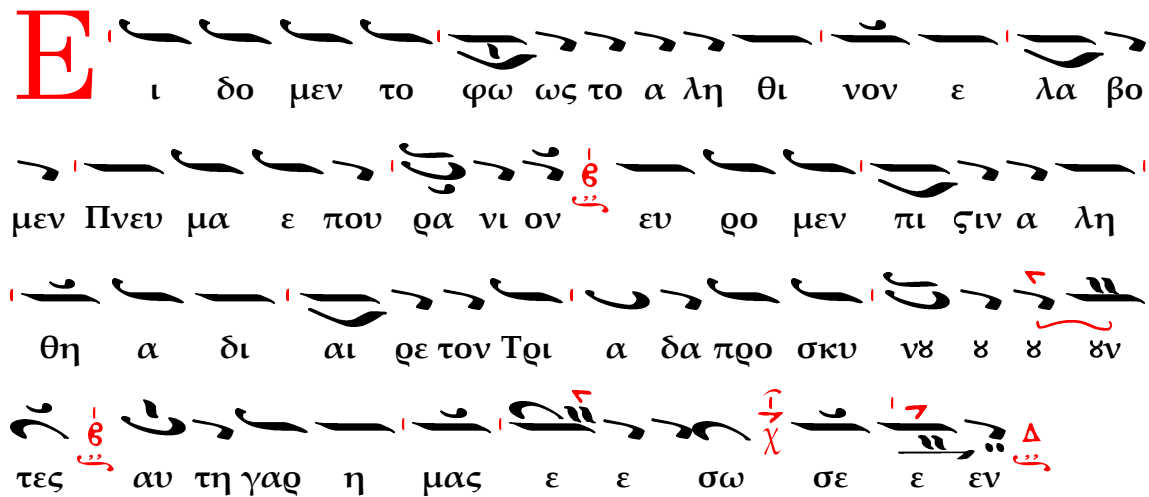
49

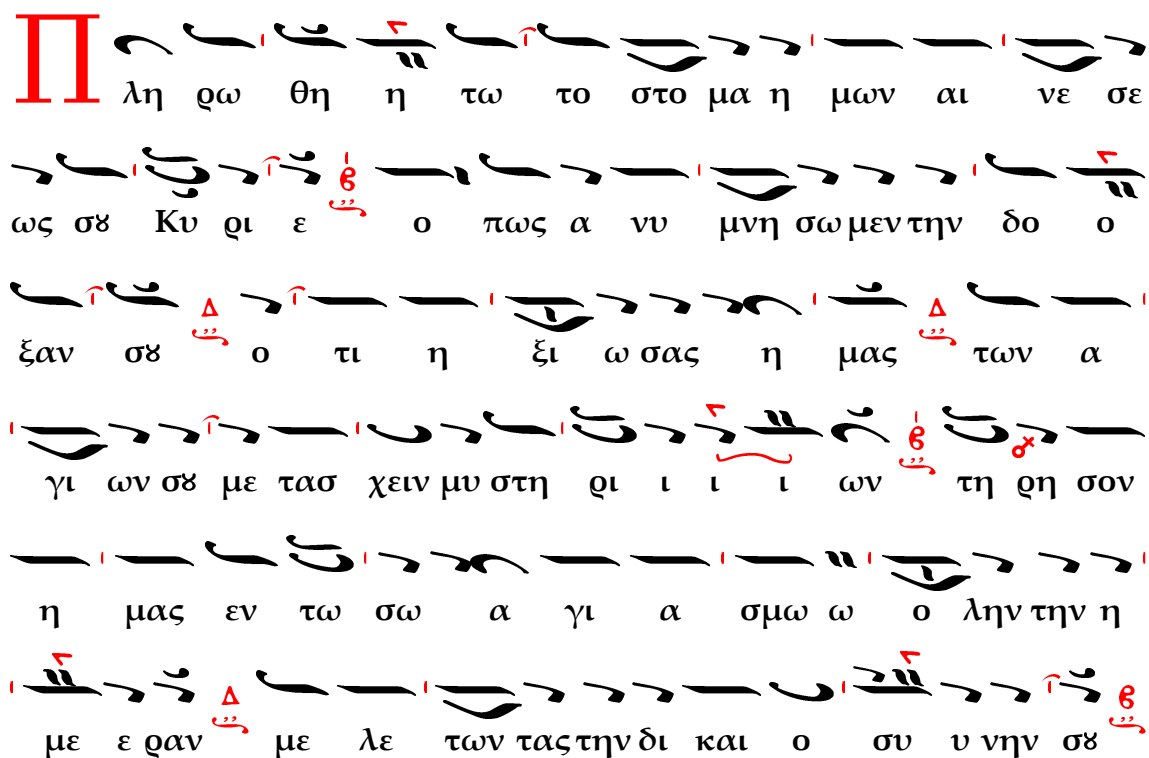
Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
 σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
 σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

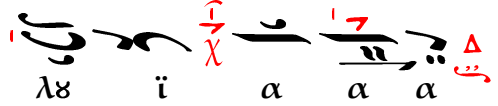
ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-Θ

Ἦχος Δι-Θ

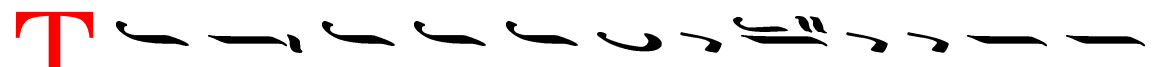

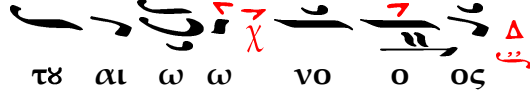

 Α λλη λϝ ï α Α λλη λϝ ï α Α λλη

 λϝ ï α α α

Ἦχος Δι-ϑ

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με

 νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δῖς)

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϝ νυν και ε ως

 τϝ αι ω ω νο ο ος